

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Sudičky

Hudba Text
Petr Merxbauer/ Petr Merxbauer 2001
Amoll

Na nebi jezdci plují, koně se do mraků boří
Kam asi kráčí, špičky hor jsou jako ostrovy v moři.
Jeden děťátko chová, za jízdy zpívá mu tiše
Dnes je den krásný, země má kabátek z bílého plyše

A slunce veliké, rudé a chladné

Ještě tak hodinku nezapadne

Ještě se zamyslí kam asi jedou

Do které kolébky dítě vezou

Až ve světnici stanou, ruce na peřinku dají
Někdo se usměje, že venku nad dveřmi rampouchy tají

Zatím však na nebi plují, jeden kůň hlavou si kývá
Vzduch mrazivě jasný, tam dole na sadě pár jablek na větvích zbývá

A slunce veliké, rudé a chladné
Ještě půl hodinky nezapadne
Ještě se podívá kampak to jedou
Do které kolébky dítě vezou

Na nebi jezdci plují, koně se do mraků boří ...

A slunce veliké, rudé a chladné
To už má na čase, už zapadne
Zas zítra se podívá kam zase jedou
Do které kolébky dítě vezou

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Zrcadlo

Hudba Text
Vladěna Štefflová/Vladěna Šteřlová 1989
Dmoll

Dmi
Polibek pro děvčátko,
Gmi
Uprostřed mrtvých květů
C Dmi
V písni jí osud pletu,vím
Dmi
Ten chlapec nešťastný je
Gmi
Až přijde moje chvíle
C Dmi
Ukázat cestu k ní mu smím

C B
Zrcadlo, mé zrcadlo
C B
Snad budou ze všech nejšťastnější
C B
Zrcadlo, mé zrcadlo
C F
Snad budou se jen smát

Osud váš mám teď v pěsti
Najdu vám vaše štěstí
Dokážu vám teď radost dát

Za to prohrávám sázku
Nepoznám lidskou lásku
Nikdy víc nesmím milovat

Zrcadlo, mé zrcadlo
Tak řekni, kdo je nejsmutnější
Zrcadlo, mé zrcadlo
Pověz, kdo se trápí

Polibek pro děvčátko,
Uprostřed mrtvých květů
V písni jí osud pletu,vím

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Poslední trubadúr

Hudba Text
Honza Růžek, P.Merxbauer / P. Merxbauer 1992
Dmoll (Amoll kapo 5)

Dmi Ami
Slunce krvavé zvolna uléhá
B Ami Dmi
Do listí v korunách bříz
Dmi Ami
K ohni pod lesem tiše usedá
B Ami Dmi
Postava nebo spíš stín
Ami Dmi
S loutnou dávno rozbitou
Ami Dmi
S pláštěm špinavým
Ami Dmi
S tváří prachem pokrytou
B Ami Dmi
Z hrnku popíjí svažený blín

Za dlouhá staletí hlasem vyprahlým
Málokdy zazpíval v dur
Nedomiloval a teď to nespraví
Poslední trubadúr

Najít kámen mudrců
Nebo svatý grál
Písek z mořských útesů
Pro dívku, o kterou stál

B C Dmi B C Dmi
Láska a zpěv, touha nikdy neumírat
B C Dmi B C Dmi
Válka a krev, mečem posvěcená víra

Když mlčky prochází rušnou ulicí
V očích má podivný klid
Nikdo ho nevidí, jak věčně bloudící
Hledá svůj ztracený cit

Jen občas něžným milencům
V noci chodí hrát
Písně, v nichž se pro lásku
Umírá tolikrát

Středověk číší z jeho slok, čas velkých činů a velkých slov
Cinkání číší a brnění lesk, žebráci v chýších a po lásce stesk

....

Dávno skončil středověk, Jen on tu zbyl a dál
Zpívá píseň pro lásku, Kterou nedomiloval

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Lady McBeth Mcenského Újezdu

Hudba Text
Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 1999

Širé a nekonečné jsou pláne carské Rusi
Na nich krčí ve své pýše směšná panská usedlost
Nikita Ivanyč tam vládl sotva stovce lidských duší
Teď leží na marách a v domě nezvaný je host

Proč po něm netruchlí jeho mladá žena
A dveře ložnice jsou na dva zámky zamčené
A tváře sloužících jsou jak kamenná stěna
V rozsudku zažloutlém se možná dočteme

Prší a z koňských hřbetů pára stoupá
Prší, za vozem vedou stopy kol
Prší, v kalužích tančí holka hloupá
Prší, krajíně vládne světobol

Prší a kapky na dřevěnou střechu
Prší, hrají svůj nekonečný scat
Prší, je horký závan tvého dechu
Prší a čas se táhne jako med

Je jarní den a první bouře
Které se nikdo nebojí
Pomalů oděv na zem klouže
Zde ve venkovském pokoji
Jsem jako loutna naladěná
Jež samovolně začne hrát
Služka i osudová žena
Která je zvyklá svoje bitvy vyhrávat

Prší a koně trpělivě stojí
Prší, u dřevěných vrat čekají
Prší, vojáci sedí v předpokoji
Prší, nahlédnou dovnitř potají

Prší, už jenom čtvrtodinka zbývá
Prší, tak pojď a pomiluj mne fest
Prší, dneska jsem naposledy živa
Prší, zítra už s katem mám tu čest

Je jarní den a první bouře
Které se nikdo nebojí
Pomalů oděv na zem klouže
Zde ve venkovském pokoji
Jsem jako loutna naladěná
Jež samovolně začne hrát
Služka i osudová žena
Která je zvyklá svoje bitvy vyhrávat

Prší....

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Údolí včel

Hudba Text

Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 1997 - věnováno Valarim

Emi

Emi D Emi
Včelí roj na větev se zavěsil
 C D Emi
Jeho bzučení mi zpívá do spaní
 D Emi
Je měkký mech a slabě voní devětsil
 C D Emi
Slunce prohřálo mé lůžko ve stráni

Několik včel mi zvolna bloudí po tváři
Však žihadel dnes nemusím se příliš bát
A dutý strom, kde sídlí, podobá se oltáři
Tam tmavý med si jednou za čas chodím brát

Bohové dík za několik chvil poklidných
S ranním úsvitem k modlám oběť přijdu dát
A za ten dar, vím, můžete to ovlivnit
V Údolí včel si klid a štěstí budu přát

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Faunovo velmi pozdní odpoledne

Hudba Text
Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 1996
Cdur

C F
V odpoledním tichu spí starý faun
Dmi

Neklidné má sny

G C
Ze spánku pošubává kopytem
F

A na chlupatém břichu má dětskou dlaň

Dmi

Malý Dionýsos ví

G C
Jak chutná spánek po vínu vypitém

C Dmi
Zdá se mu zdá, jak v mládí honil říční nymfy
G C

Do strmých úbočí jak spěchal k čerstvým pramenům

C Dmi
Mladým dívkám sbíral nedotčené víny

G F
Hlasitým hvízdáním ve skalách zkoušel ozvěnu.....

C
Když se večer ochladí

Dmi F C
Malý bůh se schoulí v teplé kozí srsti

C
Satyr Silén vypráví

Dmi F C
A svůj syrinx hladí kloubnatými prsty

C
Tak roste starci v náručí

Dmi F C
Malý bůh opilců a radosti a vína

C Dmi
Kníže satyrů mu šťastné dětství zaručí

G F C
Vychová ho lépe, než vlastního syna....

C F
V odpoledním tichu spí starý faun...

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Takový konec bych si přál

Hudba Text

Petr Merxbauer / Petr Merxbauer (cestou do Blovic 1998)

Amoll

1. Tenhleten vousatý šedivý strýc

Při dobré vůli moh' by být bůh

Koukněte, právě teď rozjasnil líc

A z dýmky vypustil kouřový kruh

2. Před sebou skleničku fernetu má

Občas si dopřeje nahořklou chuť

A řeka života nepokojná

Náhle je klidná a hladká jak rtuť

Ref.: Na sále začnou jazzmani hrát

Své nevesele opojné blues

Saxofon chraptí, jak to mám rád

A černá holka má hlas jako brus

3. Pán Bůh si pomyslí – s tou bych chtěl spát

Škoda, že léta mi setřela glanc

Pak sklopí oči a musí se smát

Jak snadno dal by svou svatozář všanc

Ref.:

4. Zda byl ten starý muž Bůh nebo ne

Těžko dnes říci, však jedno se ví

V náruči zpěvačky spokojené

Stařík své myšlenky proměnil v čin

5. Pak usnul, k smrti byl unavený

Té noci vydal se z posledních sil

A k ránu se světem usmířený

V obláček dýmu on se proměnil

Ref.: (pomalu)

Ref.: (v tempu)

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Dědouš (Gloria in excelsis Deo)

Hudba Text
Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 1992
Ddur

D A G D
Na kostelní věži zpívá zvon
A G D
jak by jím cloumal zvoník šílený
Fismoll G D
a lidé zmatení vbíhají na náměstí.
A
Jenže kostel je prázdný
G D
a zvenčí zamčený.
G
tak jak to, že se zvoní
Emoll D
jako při neštěstí.

D G D
Davem se šíří zaručené fámy,
G D
že konec světa tady bude hned
G
a poslední soud s námi
D G D
že bude řídit tamhleten zavšivený děd.

D C D
Vousatý pánbůh probírá si vousy,
C D
v nichž se to hemží lidskou havětí.
G D
Některým vyhne se a oni oddechnou si
G D
a jiné nevšímavě prstem rozdrťí.

D Fismoll G Hmoll
A tak jsem dokouřil poslední marijánku
G Fismoll A
a z lahvi vyždímal ten zbývající lok
G C D
a oknem do noci, co měla na kahánku
A G D
jsem nahlas zakřičel pár nesmyslných slov.

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Hodokvas

Hudba Text

Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 2001

Dmi

Dmi C
Splášky a blátem ulice pokryta
Dmi A7
Na rohu chrápe žebračka nalitá
Dmi C
Vznešené kočáry okolo projíždí
Dmi A7
Má orloj na věži dál tempo hlemýždí

Dmi C Dmi
Už se otvírá brána
Dmi C F A7
Už se prostírá, už bude hodokvas
Dmi
Slavná je hodina,
Gmi Dmi A7 Dmi
Nový rok začíná, jinak se počítá čas.

Na chudách masky po městě prochází
Královna plesu má nosík od sazí
V kostele páter čte proslov plamenný
Tučné má tváře, zátylek zpocený

Už se otvírá brána
Už se prostírá, už bude hodokvas
Slavná je hodina,
Nový rok začíná, jinak se počítá čas.

Dnes v noci ve městě všechno se může
Milovat, opít se, svlíknout se z kůže
Umazat nejdražší hedvábné šaty
Chlastat a neptat se kdo za mne platí

Křikem a smíchem když uši rozbolí
Léčivě bílo a ticho je na polích
Tam neslyšet vřískání krasavic prodejných
V útulném brlohu spí medvěd lhostejný

Už se otvírá brána
Už se prostírá, už bude hodokvas
Slavná je hodina,
Nový rok začíná, jinak se počítá čas.

Venkovská samota zapadá sněhem
K půlnoci hospodář obejde chlév
Křížkem se přežehná pod hvězdnatým nebem
Domácím bůžkům nadrobí chléb

Už se otvírá brána
Už se prostírá, už bude hodokvas
Slavná je hodina,
Nový rok začíná, jinak se počítá čas.

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ – FOLK PLZEŇ

e-mail: info@straslivapodivana.cz web: www.straslivapodivana.cz

zpěvník k CD₂ „Údolí včel“

STRAŠLIVÁ PODÍVANÁ

FOLK S HISTORIZUJÍCÍMI A ETNICKÝMI PRVKY

Kovář z Wooton Major

Hudba Text
Petr Merxbauer / Petr Merxbauer 1997
D dur

D
Žebráci jdou jarní krajinou,
F D# D
Blátivá cesta bosé nohy chladí

Nedotčení věkem zůstanou,
F D# D
I když jak rychlý posel kolem nich čas pádí.

C G D
Tři králové jdou,
C G D
Bezruký jeden, slepý druhý, třetí němý
C G D
Ubozí, bídní, směšní jsou
C G D
A lidé jak je spatří, zdálky se jim smějí.

G A D
Jaro jak rozevřený dívčí klín,
G A D
Z něhož se nový život prodírá
G A D
Vítěz nad miliony tuhých zim
G A D
Žebrákům ztuhlé hnáty zahřívá

Začíná den, v síni prastaré
Jak zvony na kostele kovadlina zvoní
Z čela si dá vlasy šedavé
Kovář, když se synem se k žhavé výhni skloní

Z komína kovářny už stoupá dým,
Šťasten se mladý kovář usmívá
Dnes v noci zrodil se mu první syn
A divně krásný pocit prožívá.

Na zápraží zatím žebráci
Pradávnou píseň hrají v chladném letní ránu
Síla těch slov jistě postačí
Otevřít budoucnosti okovanou bránu

A oni se svou písní odchází,
Každý z nich, co chtěl, nemluvněti dal
Od teď ho požehnání provází
a kovadlina zvoní, zvoní dál

Žárem se kolem chvěje vzduch,
ocel jak měkké těsto silné paže stáčí
Je z pluhu meč a z meče pluh
a tváře začazené kapky potu smáčí.

Slepý si prasklé housle vzal,
němý má flétnu, bezruký krásně zpívá
Kovářův synek dosud spal,
teď starcům do očí se soustředěně dívá